

UMOWA

**między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Ludowej Republiki Bułgarii
o międzynarodowych przewozach drogowych podróżnych i ładunków,**

sporządzona w Sofii dnia 22 grudnia 1972 r.

Umawiające się Strony,
biorąc pod uwagę wzajemne potrzeby ich wymiany kulturalnej, turystycznej i handlowej oraz w związku z tym

dążąc do rozwoju współpracy w dziedzinie międzynarodowych przewozów samochodowych między Umawiającymi się Stronami i tranzytem przez ich terytoria,

postanowiły zawrzeć niniejszą umowę.

Artykuł 1

1. Każda z Umawiających się Stron przyznaje przewoźnikom drugiej Umawiającej się Strony prawo wykonywania zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy przewozów podróжных i ładunków między obu Państwami oraz tranzytem przez ich terytoria pojazdami samochodowymi, zarejestrowanymi na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2. Prawo, o którym mowa w ustępie 1, przyznaje się tylko przewoźnikom, którzy są uprawnieni do wykonywania na terytorium swojego Państwa przewozów podróжных i ładunków przewidzianych w niniejszej umowie.

Przewozy podróжных

Artykuł 2

1. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony mogą wykonywać regularne przewozy podróжных na terytorium drugiej Umawiającej się Strony i tranzytem przez to terytorium pod warunkiem otrzymania uprzedniego zezwolenia właściwych władz drugiej Umawiającej się Strony.

2. Za „przewóz regularny” uważa się przewóz na linii autobusowej, wykonywany zgodnie z ogłoszonymi warunkami umowy przewozu, taryfą i rozkładem jazdy na określonej trasie, z wyznaczonymi na niej miejscami (przystankami) dla wsiadania i wysiadania podróжных.

3. Właściwe władze Umawiających się Stron uzgadniają tryb wydawania zezwoleń, o których mowa w ustępie 1.

Artykuł 3

Wykonywanie przewozów podróжных innych niż przewozy regularne nie wymaga zezwolenia właściwych władz drugiej Umawiającej się Strony.

Przewozy ładunków

Artykuł 4

1. Przewozy ładunków między obu Państwami oraz tranzytem przez ich terytoria, z wyjątkiem przewozów wymienionych w artykule 5 niniejszej umowy, podlegają systemowi zezwoleń.

2. Właściwe władze Umawiających się Stron przekazują sobie wzajemnie *in blanco* zezwolenia na wykonywanie przewozów ładunków w granicach określonych we wzajemnym porozumieniu kontyngentów. Władze te również określają we wzajemnym porozumieniu rodzaje stosowanych zezwoleń.

3. Zezwolenia, o których mowa w ustępie 2, wydawane są przewoźnikom przez właściwe władze Państwa rejestracji pojazdu samochodowego.

4. Zezwolenie na przewóz ładunków między obu Państwami daje również prawo do wykonania przewozu w przeciwnym kierunku z terytorium drugiej Umawiającej się Strony do kraju przewoźnika.

Artykuł 5

1. Nie wymagają zezwoleń:

- a) przewozy rzeczy przesiedlenia,
- b) przewozy ładunków na i z międzynarodowych targów i wystaw,
- c) przewozy zwierząt, pojazdów i innego sprzętu sportowego na imprezy sportowe,
- d) przewozy aparatury dla zdjęć filmowych, nagrań radiowych i telewizyjnych,
- e) przewozy dekoracji i rekwizytów teatralnych, instrumentów muzycznych i akcesoriów na imprezy artystyczne,
- f) przejazdy próżnych samochodów jednej Umawiającej się Strony, które mają zastąpić środki transportowe uszkodzone na terytorium drugiej Umawiającej się Strony lub na terytorium państwa trzeciego — pod warunkiem, że kierowcy tych samochodów złożą odpowiednie oświadczenia władzom granicznym drugiej Umawiającej się Strony,
- g) przewozy zwłok,
- h) inne przewozy w przypadkach przewidzianych w przepisach wewnętrznych Umawiających się Stron.

2. Zwolnienie przewozów wymienionych w ust. 1 pod literami c), d), e) od wymogu zezwoleń stosuje się pod warunkiem, że przewożony ładunek zostanie z powrotem wywieziony.

Artykuł 6

Każda Umawiająca się Strona zastrzega sobie prawo wymagania na swoim terytorium, oprócz zezwoleń, o których mowa w artykule 4 niniejszej umowy, specjalnych zezwoleń na przewozy wykonywane pojazdami samochodowymi, których ciężar lub rozmiary, z ładunkiem lub bez ładunku, przekraczają ciężar lub rozmiary dopuszczone na tym terytorium, jak również na przewozy materiałów niebezpiecznych.

Artykuł 7

Wymagane zezwolenia przewozowe powinny znajdować się w pojazdach samochodowych każdej Umawiającej się Strony znajdujących się na terytorium drugiej Umawiającej się Strony i być okazywane na żądanie jej właściwych organów.

Artykuł 8

Przy zarobkowym przewozie ładunków między terytoriami obu Umawiających się Stron stosuje się po-

stanowienia artykułów 1—41 Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR), podpisanej w Genewie dnia 19 maja 1956 r.

Postanowienia różne

Artykuł 9

1. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony nie są uprawnieni do wykonywania przewozów podróźnych lub ładunków między dwoma miejscami położonymi na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, chyba że uzyskają na to specjalne zezwolenie drugiej Umawiającej się Strony.

2. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony nie są uprawnieni do wykonywania przewozów podróźnych lub ładunków między terytorium drugiej Umawiającej się Strony a państwem trzecim, z wyjątkiem przewozów wykonywanych tranzytem przez kraj rejestracji pojazdu samochodowego lub przewozów, na które zostało wydane zezwolenie drugiej Umawiającej się Strony.

3. W przypadku przewozu ładunków między terytorium drugiej Umawiającej się Strony a państwem trzecim, wykonywanego tranzytem przez kraj rejestracji pojazdu samochodowego, znajduje zastosowanie system zezwoleń przewidziany w artykule 4 niniejszej umowy.

Artykuł 10

Pojazdy samochodowe każdej Umawiającej się Strony, kierowcy, a także przewożone osoby i ładunki będą korzystać z niezbędnej pomocy na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 11

1. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony, wykonujący na terytorium drugiej Umawiającej się Strony przewozy przewidziane w niniejszej umowie, uiszczają obowiązujące na tym terytorium podatki i opłaty.

2. Właściwe władze Umawiających się Stron mogą wzajemnie uzgodnić zastosowanie częściowego lub całkowitego zwolnienia od tych podatków i opłat związanych z wykonywaniem przewozów przewidzianych w niniejszej umowie oraz z wydawaniem na nie zezwoleń.

Artykuł 12

Prawa jazdy, wydane przez właściwą władzę jednej Umawiającej się Strony i ważne na jej terytorium, będą uznawane za ważne na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 13

Paliwo zawarte w zwykłych zbiornikach pojazdów będzie wolne od opłat celnych.

Artykuł 14

Przewoźnicy i ich personel obowiązani są przestrzegać postanowień prawnych, w szczególności postanowień dotyczących przewozów i ruchu drogowego, obowiązujących na terytorium każdej z Umawiających się Stron.

Artykuł 15

Rozliczenia i płatności wynikające z wykonywania niniejszej umowy będą dokonywane zgodnie z umowami płatniczymi obowiązującymi między Umawiającymi się Stronami.

Artykuł 16

Właściwe władze Umawiających się Stron tworzą Komisję Mieszaną w celu zapewnienia wykonywania niniejszej umowy.

Komisja Mieszana zbiera się w razie potrzeby na żądanie właściwej władzy jednej z Umawiających się Stron, na przemian na terytorium każdej z Umawiających się Stron.

Artykuł 17

Traci moc Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Ludowej Republiki Bułgarii o międzynarodowej komunikacji samochodowej, podpisana w Sofii dnia 3 października 1964 r.

Artykuł 18

Umowa niniejsza podlega zatwierdzeniu przez Rządy Umawiających się Stron i wejdzie w życie w dniu wymiany not stwierdzających to zatwierdzenie. Umawiające się Strony zgadzają się na prowizoryczne stosowanie postanowień niniejszej umowy od dnia jej podpisania.

Artykuł 19

Umowa niniejsza zawarta jest na okres jednego roku. Ulega ona automatycznemu przedłużaniu na dalsze okresy jednoroczne, jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie wypowie jej w drodze notyfikacji na trzy miesiące przed upływem danego okresu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni, podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w Sofii dnia 22 grudnia 1972 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i bułgarskim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia
Rządu Polskiej
Rzeczypospolitej Ludowej

Z upoważnienia
Rządu Ludowej
Republiki Bułgarii

С П О Г О Д Б А

между Правителството на Полската народна република и Правителството на Народна република България за международни превози на пътници и товари по шосе.

Договарящите страни,

като вземат предвид взаимните нужди на техния културен, туристически и търговски обмен

и в стремежа си да развият сътрудничеството в областта на международните автомобилни превози между Договарящите страни и транзит през техните територии,

решиха да сключат настоящата Спогодба:

Ч л е н 1

1. Всяка от Договарящите страни признава на превозвачите от другата Договаряща страна правото да извършват съгласно разпоредбите на настоящата Спогодба превози на пътници и товари между двете държави, както и транзит през техните територии с автомобилни превозни средства, регистрирани на територията на другата Договаряща страна.

2. Правото, упоменато в т.1, се признава само на превозвачи, упълномощени да извършват на територията на своята държава превози на пътници и товари, предвидени в настоящата Спогодба.

ПРЕВОЗИ НА ПЪТНИЦИ

Ч л е н 2

1. Превозвачите на едната от Договарящите страни могат да извършват редовни превози на пътници на територията на

другата Договаряща страна и транзит през същата територия при условие, че предварително получат разрешение от компетентните органи на другата Договаряща страна.

2. За "редовен превоз" се счита превоза по автобусна линия, извършван съгласно обявените условия на договора за превоз, съгласно тарифата и разписанието по определения маршрут с обозначени на него места /спирки/ за качване и слизане на пътници.

3. Компетентните власти на Договарящите страни съгласуват реда за издаване на разрешителните, упоменати в т.1.

Ч л е н 3

За извършването на други превози на пътници, освен редовните, не се изисква разрешение от компетентните власти на другата Договаряща страна.

ПРЕВОЗИ НА ТОВАРИ

Ч л е н 4

1. Превозите на товари между двете държави и транзита през техните територии, с изключение на указанияте в чл. 5 на настоящата спогодба, подлежат на система на разрешителни.

2. Компетентните органи на Договарящите страни взаимно си предават бланкови разрешителни за извършване превози на товари в границите на определени по взаимно съгласие контингенти. Същите органи по взаимно съгласие определят и вида на прилаганите разрешителни.

3. Разрешителните, упоменати в т.2, се издават на превозачите от компетентните органи на държавата на регистрацията на автомобилното превозно средство.

4. Разрешителното за превоз на товари между двете държави дава също така право на извършване превози в обратно направление от територията на другата Договаряща страна до страната на превозвача.

Ч л е н 5

1. Не се изискват разрешителни за:

- а) превози на вещи при преселване;
- б) превози на товари за и от международни панаири и изложби;
- в) превози на животни, возила и друг спортен инвентар за спортни мероприятия;
- г) превози на апаратура за киноснимки, радио и телевизионни записи;
- д) превози на декорации и театрални реквизити, музикални инструменти и принадлежности за артистични мероприятия;
- е) преминаването на празни автомобили на една от Договарящите страни, които ще заменят транспортни средства, претърпели повреда на територията на другата Договаряща страна или на територията на трета държава, при условие, че водачите на тези автомобили представят съответна декларация на граничните власти на другата Договаряща страна;
- ж) превози на мъртавци;
- з) други превози, в случаите, предвидени по вътрешните разпоредби на Договарящите страни.

2. Освобождаването от разрешителни на превозите, упоменати под букви в), г) и д) се прилага при условие, че превозваният товар ще бъде отново изнесен.

Ч л е н 6

Всяка Договаряща страна си запазва правото да изисква на своята територия освен разрешителните, упоменати в чл.4 на настоящата Спогодба, специални разрешителни за превози, извършвани с автомобилни превозни средства, чиито тегло или размери надхвърлят теглото или размерите, допустими на тази територия, както и за превози на опасни товари.

Ч л е н 7

Изискваните превозни разрешителни следва да бъдат налице в автомобилните превозни средства на всяка от Договарящите страни, намиращи се на територията на другата Договаряща страна и да бъдат представяни при поискване от нейните компетентни органи.

Ч л е н 8

При превоз на товари срещу заплащане между териториите на двете договарящи страни се прилагат разпоредбите на чл.чл. 1-41 от Конвенцията за международния превозен договор (СМР), подписана в Женева на 19 май 1956 година.

РАЗНИ РАЗПОРЕДБИ

Ч л е н 9

1. Превозвачите на едната Договаряща страна нямат право да извършват превози на пътници или стоки между две места разположени на територията на другата Договаряща страна освен в случаите, когато получат за това специално разрешение от другата Договаряща страна.

2. Превозвачите на едната Договаряща страна нямат

право да извършват превози на пътници и товари между територията на другата Договаряща страна и трета държава, с изключение на превозите, извършвани транзитно през страната на регистрацията на автомобилното превозно средство, или при превозите, за които е издадено разрешение от другата Договаряща страна.

3. В случаите, когато се превозват товари между територията на другата Договаряща страна и трета държава, извършвани транзитно през страната на регистрацията на автомобилното превозно средство, се прилага системата на разрешителни, предвидена по чл. 4 на настоящата Спогодба.

Ч л е н 10

Автомобилните превозни средства на всяка от Договарящите страни, шофьорите, а също превозваните лица и товари се ползват от необходимата им помощ на територията на другата Договаряща страна.

Ч л е н 11

1. Превозачите на едната Договаряща страна, извършващи на територията на другата Договаряща страна превози, предвидени в настоящата Спогодба, заплащат установените на тази територия данъци и такси.

2. Компетентните органи на Договарящите страни могат по взаимно съгласие да прилагат частично или пълно освобождаване от тези данъци и такси, свързани с извършването на превози, предвидени в настоящата Спогодба, както и с издаването на разрешителни за тях.

Ч л е н 12

Свидетелствата за правоуправление, издадени от компетентни органи на едната Договаряща страна, валидни на нейната територия, се признават за валидни на територията на другата Договаряща страна.

Ч л е н 13

Горивото съдържащо се в обикновените резервоари на автомобилите се освобождава от митнически такси.

Ч л е н 14

Превозвачите и техния персонал са задължени да спазват законните разпоредби и особено разпоредбите относно превозите и пътното движение, действащи на територията на всяка от Договарящите страни.

Ч л е н 15

Всички плащания, произтичащи от изпълнението на настоящата Спогодба, ще се извършват съгласно действащите между Договарящите страни платежни Спогодби.

Ч л е н 16

Компетентните органи на Договарящите страни създават смесена комисия за осигуряване изпълнението на настоящата Спогодба.

Смесената комисия се събира при нужда по искане на компетентните органи на едната от Договарящите страни последователно на територията на всяка от Договарящите страни.

Ч л е н 17

Настоящата Спогодба обезсилва Спогодбата между Правителството на Полската народна република и Правителството на Народна република България за международно автомобилно съобщение, подписана в София на 3 октомври 1964 година.

Ч л е н 18

Настоящата Спогодба подлежи на утвърждаване от двете правителства и влиза в сила в деня на размяна на ноти, потвърждаващи това утвърждаване. Договарящите страни са съгласни да прилагат временно разпоредбите на настоящата Спогодба от деня на нейното подписване.

Ч л е н 19

Настоящата спогодба се сключва за една година. Същата мълчаливо се продължава за следващи едногодишни периоди, ако нито една от Договарящите страни не поиска нейното преустановяване чрез официално уведомление три месеца преди изтичането на дадения период.

В потвърждение на изложеното полуподписаните лица, надлежно снабдени с необходимите за целта пълномощни, подписаха настоящата Спогодба.

Съставена в София на ...*22*... декември 1972 година
в два екземпляра, всеки на полски и български език, като два-
та текста имат еднаква сила.

ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА ПОЛСКАТА
НАРОДНА РЕПУБЛИКА

ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА НАРОДНА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

